Η βία στην Παλαιστίνη και στο Ισραήλ είναι ο τραγικός καρπός της βάναυσης καταπίεσης

Οι τραγικές σκηνές που εκτυλίσσονται στην Παλαιστίνη και το Ισραήλ είναι μια ανατριχιαστική υπενθύμιση της φρίκης που δημιουργεί η κατοχή - και της επείγουσας ανάγκης να καταργηθούν οι αποκλεισμοί και το σύστημα απαρτχάιντ του Ισραήλ.

Τις πρώτες πρωινές ώρες του Σαββάτου, υπό τον καταιγισμό πυραύλων που εκτοξεύτηκαν από τη Γάζα, δεκάδες μέλη της παλαιστινιακής μαχητικής οργάνωσης Χαμάς διέφυγαν από την αποκλεισμένη Λωρίδα της Γάζας, παραβίασαν τα φράγματα ασφαλείας και εισέβαλαν σε κοντινές ισραηλινές πόλεις, σκοτώνοντας εκατοντάδες και παίρνοντας ομήρους σε μια πρωτοφανή αιφνιδιαστική επίθεση.

Ήταν μια μαζική επιχείρηση, η οποία χαιρετίστηκε από τη Χαμάς ως «Καταιγίδα Αλ Άκσα». Ο Σαλέχ αλ-Αρούρι, εξόριστος ηγέτης της Χαμάς, δήλωσε ότι η επιχείρηση ήταν μια απάντηση «στα εγκλήματα της κατοχής». Η Χαμάς κάλεσε όλους τους Παλαιστίνιους να συμμετάσχουν στη μάχη, δηλώνοντας: «Σήμερα ο λαός ανακτά την επανάστασή του».

Το Ισραήλ κήρυξε αμέσως κατάσταση πολέμου, εξαπολύοντας αεροπορικές επιθέσεις στη Γάζα ως αντίποινα, σκοτώνοντας πάνω από τετρακόσιους Παλαιστίνιους, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν άμαχοι. Ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Μπενιαμίν Νετανιάχου υποσχέθηκε να «πάρει σκληρή εκδίκηση» κατά των Παλαιστινίων, αποκαλώντας τη Γάζα «πόλη του κακού» και ορκίστηκε να τη μετατρέψει σε «πόλη ερειπίων». Ο υπουργός Άμυνας του Ισραήλ Γιοάβ Γκαλάντ έχει ήδη εγκρίνει μια σαρωτική επιστράτευση εφέδρων.

Οι τραγικές σκηνές που εκτυλίσσονται στη Γάζα και το Ισραήλ αποτελούν μια ανατριχιαστική υπενθύμιση ότι η κατοχή και η καταπίεση έχουν τίμημα. Διότι η αλήθεια είναι ότι όταν φυλακίζεις δύο εκατομμύρια ανθρώπους σε 140 τετραγωνικά μίλια, θέτοντάς τους υπό ανελέητη πολιορκία χωρίς ορατό τέλος, χωρίς τρόπο εισόδου ή εξόδου, με ντρόουνς και πυραύλους να βομβαρδίζουν πάνω από τα κεφάλια τους νύχτα-μέρα, με συνεχή επιτήρηση και παρεμπόδιση της καθημερινής τους ζωής, στο τέλος οι στερημένοι θα επαναστατήσουν.

Η βία δεν ήταν απρόκλητη, όπως την παρουσίασαν τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης. Έβραζε και φούντωνε σε κάθε γωνιά της χώρας.

Στη Δυτική Όχθη, η παλαιστινιακή πόλη Τζενίν εξακολουθεί να υποφέρει από την καταστροφή που

άφησε πίσω της η πρόσφατη ανελέητη ισραηλινή επίθεση, η οποία μετέτρεψε την πόλη σε ισοπεδωμένη έρημη γη. Η μικρή πόλη Χουβάρα δεν έχει ακόμη συνέλθει από τη θανατηφόρα φρίκη που εξαπέλυσαν οι έποικοι στους κατοίκους της.

Μέχρι στιγμής, φέτος, οι στρατιωτικές δυνάμεις του Ισραήλ έχουν σκοτώσει πάνω από διακόσιους Παλαιστίνιους στη Δυτική Όχθη.

Για να κάνουν τη ζωή των Παλαιστινίων κόλαση, όχλοι εποίκων και ακροδεξιές συμμορίες, που υποστηρίζονται και ενθαρρύνονται από την υπερεθνικιστική κυβέρνηση του Ισραήλ, σπέρνουν τον τρόμο και τον όλεθρο μεταξύ των Παλαιστινίων, καίγοντας χωριά και σπίτια, λιντσάροντας και σκοτώνοντας ατιμώρητα αμάχους.

Στην Ιερουσαλήμ, οι Ισραηλινοί στρατιώτες και οι δυνάμεις ασφαλείας επέτρεψαν σε όχλους εποίκων να αλωνίζουν, εκδιώκοντας με τη βία παλαιστινιακές οικογένειες και καταλαμβάνοντας τα σπίτια τους. Κατά τη διάρκεια της εβραϊκής γιορτής «Σκηνοπηγία» (Sukkot), έποικοι εισέβαλαν στο συγκρότημα του Τεμένους Αλ-Άκσα στην Ιερουσαλήμ, κάνοντας προκλητικές περιηγήσεις, παρενοχλώντας και χτυπώντας πιστούς και φτύνοντας χριστιανούς.

Οι Παλαιστίνιοι στη Γάζα μαραζώνουν υπό πολιορκία. Στριμωγμένοι σε μια στενή λωρίδα γης, που είναι γνωστή ως η μεγαλύτερη υπαίθρια φυλακή στον κόσμο, οι κάτοικοι της Γάζας βρίσκονται υπό έναν άγριο αποκλεισμό για σχεδόν δύο δεκαετίες, υφιστάμενοι τις επανειλημμένες αεροπορικές επιδρομές του Ισραήλ, τις στρατιωτικές επιχειρήσεις και τη συλλογική τιμωρία. Η πλειοψηφία των δύο εκατομμυρίων κατοίκων της εξακολουθεί να τα βγάζει πέρα σε στενόχωρους προσφυγικούς καταυλισμούς υπό αβίωτες συνθήκες. Ο πρώην στρατιωτικός αρχηγός των Ισραηλινών Δυνάμεων Άμυνας (IDF) Μπένι Γκαντζ, αναφερόμενος στην εισβολή του Ισραήλ στη Γάζα το 2014, καυχήθηκε ότι «με τους βομβαρδισμούς έστειλε τη Γάζα στη λίθινη εποχή». Ο ισραηλινός στρατός περιγράφει την τακτική του στη Γάζα ως «κούρεμα γρασιδιού».

Για δεκαετίες, το Ισραήλ απαιτεί την άνευ όρων παράδοση των θυμάτων του και αρνείται να δεχτεί την οποιαδήποτε μορφή αντίστασης. Το μήνυμα ήταν ξεκάθαρο: οι δημοκρατικές τακτικές είναι μάταιες. Ακόμη και όταν οι Παλαιστίνιοι αγκάλιασαν τη μη βίαιη αντίσταση -απεργίες, διαδηλώσεις κλπ- αντιμετωπίστηκαν με ωμή βία από το Ισραήλ.

Η πρώτη Ιντιφάντα, μια λαϊκή παλαιστινιακή εξέγερση που ξέσπασε στον προσφυγικό καταυλισμό Τζαμπάλια στη Γάζα το 1987, καταπνίγηκε βάναυσα από τις ισραηλινές δυνάμεις, γεννώντας τη Χαμάς και άλλες μαχητικές ομάδες. Τον Σεπτέμβριο του 2000, η Γάζα έγινε το συμβολικό πεδίο μάχης της δεύτερης Ιντιφάντα, όταν ο δωδεκάχρονος Μοχάμεντ αλ-Ντούρα πυροβολήθηκε και κατέληξε νεκρός στην αγκαλιά του πατέρα του σε σταυροδρόμι κοντά στον προσφυγικό καταυλισμό Μπουρέιτζ στη Γάζα, αποτελώντας την εμβληματική εικόνα της εξέγερσης. Πάνω από πέντε χιλιάδες Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν από ισραηλινά πυρά κατά τη διάρκεια της πρώτης και της δεύτερης Ιντιφάντα.

Το 2018, όταν οι πρόσφυγες της Γάζας οργάνωσαν τη «Μεγάλη Πορεία της Επιστροφής» για να

τιμήσουν την ετήσια επέτειο της Νάκμπα (ή «της ημέρας της καταστροφής», του μαζικού εκτοπισμού των Παλαιστινίων κατά την ίδρυση του Ισραήλ), οι ισραηλινές δυνάμεις απάντησαν σκοτώνοντας πάνω από 150 διαδηλωτές και τραυματίζοντας δέκα χιλιάδες άλλους, συμπεριλαμβανομένων παιδιών και δημοσιογράφων, σε διάστημα έξι εβδομάδων. Μια έκθεση των Ηνωμένων Εθνών κατέληξε αργότερα στο συμπέρασμα ότι οι Ισραηλινοί στρατιώτες και ηγέτες διέπραξαν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και χρησιμοποίησαν σκόπιμα αληθινά πυρά εναντίον αμάχων.

Η αχαλίνωτη βαρβαρότητα του Ισραήλ στη Γάζα έχει δημιουργήσει μια γενιά Παλαιστινίων που έχουν χάσει την πίστη τους στη μη βίαιη αντίσταση, καθιστώντας έτσι την τελευταία έκρηξη τόσο τραγική όσο και αναπόφευκτη. Οι νεαροί Παλαιστίνιοι που εισέβαλαν στο Ισραήλ από τη Γάζα το Σαββατοκύριακο έδρασαν από απόγνωση, μην βλέποντας καμία διέξοδο από τον ζυγό της καταπίεσης και την απανθρωπιά του αποκλεισμού.

Η Δυτική Όχθη, επίσης, βρίσκεται στα πρόθυρα της έκρηξης. Όπως και η Γάζα, η Δυτική Όχθη βρίσκεται υπό πολιορκία, με περισσότερους από μισό εκατομμύριο ανθρώπους να ζουν σε πάνω από 140 οικισμούς «μόνο για Εβραίους», που χτίστηκαν από το Ισραήλ σε παλαιστινιακά εδάφη και σπίτια. Περίπου 3,5 εκατομμύρια Παλαιστίνιοι κατοικούν σε διαχωρισμένα καντόνια πίσω από το «τείχος του απαρτχάιντ» του Ισραήλ και τον πρόσφατα κατασκευασμένο «δρόμο του απαρτχάιντ» -και σε πόλεις και κωμοπόλεις εγκλωβισμένες μεταξύ εβραϊκών οικιστικών τετραγώνων και ενός δικτύου διαχωρισμένων δρόμων, φραγμάτων ασφαλείας και στρατιωτικών εγκαταστάσεων. Για τους Παλαιστίνιους που ζουν εκεί, το απαρτχάιντ δεν σηματοδοτεί απλώς τον διαχωρισμό αλλά, όπως έχω γράψει και παλαιότερα, και την απανθρωπιά της ζωής υπό κατοχή: τους ξυλοδαρμούς, τους πυροβολισμούς, τις δολοφονίες, τα λιντσαρίσματα, τις απαγορεύσεις κυκλοφορίας, τα στρατιωτικά «σημεία ελέγχου», τις κατεδαφίσεις σπιτιών, τις εξώσεις, τις απελάσεις, τις εξαφανίσεις, το ξερίζωμα δέντρων, τις μαζικές συλλήψεις, τις παρατεταμένες φυλακίσεις και τις κρατήσεις χωρίς δίκη.

Η συνεχιζόμενη έκρηξη της βίας είναι η άσχημη πραγματικότητα του ισραηλινού απαρτχάιντ, το αποκορύφωμα δεκαετιών κατοχής ενός απάτριδος λαού που στερείται βασικά ανθρώπινα δικαιώματα και ελευθερίες. Αν δεν εξαλειφθούν οι βαθύτερες αιτίες -να αρθεί η πολιορκία και να τερματιστούν το απαρτχάιντ και η κατοχή- η βία θα συνεχίσει να στοιχειώνει Παλαιστίνιους και Ισραηλινούς για τα επόμενα χρόνια με τραγικό τρόπο .

Μετάφραση: Κλεονίκη Αλεξοπούλου

Επιμέλεια: Σωτήρης Σιαμανδούρας

Δημοσιεύτηκε στο jacobin.com στις 8 Οκτωβρίου 2023.